

Koszalin, dnia 14 czerwca 2023r.

DECYZJA

Na podstawie:

- art.138 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (tj. Dz. U. z 2023., poz. 775 ze zm.);
- art. 80 ust.3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t. j. Dz. U. z 2023 r., poz. 1094 ze zm.);
- art. 1 ust. 1 i ust.2, art. 2, art. 17 ustawy z dnia 12 października 1994r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (t.j. Dz. U. z 2018r., poz. 570),

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Koszalinie, w składzie:

Przewodnicząca -Agata Witkowska (sprawozdawca)

Członkowie - Iwona Szaranek

- Joanna Mojska

po rozpatrzeniu na posiedzeniu w dniu 14 czerwca 2023r. odwołania Pana reprezentowanego przez zawodowego pełnomocnika, od wydanej w dniu 7 marca 2023r. przez Burmistrza Drawska Pomorskiego, decyzji nr ROŚ. 6220.13.5.2022.ICH, umarżającej postępowanie administracyjne w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na „Eksploatacji odkrywkowej kruszywa naturalnego Mielenko Drawskie MD” na gruntach działki nr 119/27, obręb Mielenko Drawskie gm. Drawsko Pomorskie, orzeka:

uchylić zaskarżoną decyzję w całości, a sprawę przekazać do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji.

Uzasadnienie

Pan - przedsiębiorcy prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą: w dniu 27 października 2022 r. (data wpływu do urzędu) wystąpił z wnioskiem o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na eksploatacji odkrywkowej kruszywa naturalnego MIELENKO DRAWSKIE MD realizowanego na działce ewidencyjnej nr 119/27 położonej na gruntach wsi Mielenko Drawskie, gm. Drawsko Pomorskie, pow. drawski, woj. zachodniopomorskie.

Do wniosku dołączono raport oddziaływania na środowisko planowanego przedsięwzięcia, poświadczoną przez właściwy organ kopię mapy ewidencyjnej, pełnomocnictwo oraz dowody uiszczenia opłat.

Następnie organ I instancji po analizie przedłożonych dokumentów działając na podstawie art. 49, 61 § 4 i art. 10 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. kodeks postępowania administracyjnego, w związku z art. 74 ust.3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie

środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko obwieszczeniem zawiadomił wszystkie strony postępowania o wszczęciu postępowania w przedmiotowym zakresie. Jednocześnie Burmistrz Drawska Pomorskiego poinformował, że "obowiązujący dla przedmiotowej działki miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Gminy Drawsko Pomorskie nie wskazuje jednoznacznie na możliwość eksploatacji odkrywkowej kruszywa naturalnego, dlatego też w ocenie tutejszego organu planowane na ww. terenie przedsięwzięcie nie jest zgodne z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego" i w związku z powyższym zwalnia organ prowadzący postępowanie wyjaśniające w szerszym zakresie, w tym przeprowadzenia postępowania uzgodnieniowego z innymi organami.

Pełnomocnik wnioskodawcy pismem z dnia 11 stycznia 2023 r. wniósł o uchylenie zwolnienia organu prowadzącego postępowanie z konieczności prowadzenia postępowania wyjaśniającego w szerszym zakresie w tym postępowania uzgodnieniowego z innymi organami, wskazując, iż przyjęte przez organ stanowisko, iż obowiązujący dla działki nr 119/27 obręb Mielenko Drawskie miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego nie wskazuje jednoznacznie na możliwość eksploatacji kruszywa naturalnego, a wobec powyższego nie ma konieczności prowadzenia postępowania wyjaśniającego w szerszym zakresie w tym prowadzenia uzgodnieniowego z innymi organami, jest błędne i pozostaje w sprzeczności z treścią przepisów prawa jak i ugruntowanego orzecznictwa.

Kolejno organ I instancji – jak wskazano w uzasadnieniu wydanej decyzji ustalił, iż zainicjowane obecnie postępowanie jest tożsame z postępowaniem zakończonym ostateczną decyzją Samorządowego Kolegium Odwoławczego z dnia 10 sierpnia 2016 r. znak SKO.4170.1170.2016, którą utrzymano w mocy decyzją Burmistrza Drawska Pomorskiego nr 6220/42/2016.WL z dnia 14 kwietnia 2016 r. umarzającą postępowanie administracyjne w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na „Eksploatacji odkrywkowej złoża kruszywa naturalnego Mielenko Drawskie MD” na gruntach działki nr 119/27 o powierzchni 41, 2096 ha, obręb Mielenko Drawskie gmina Drawsko Pomorskie. Tym samym jak podano w motywach rozstrzygnięcia - Burmistrz Drawska Pomorskiego jest związany wydaną w sprawie decyzją Kolegium z dnia 13 kwietnia 2012 r. uchylającą wcześniejszą decyzję Burmistrza Drawska Pomorskiego z dnia 11 kwietnia 2011 r. nr RDOŚ. 6220.6.2011.I i odmawiająca ustalenia środowiskowych uwarunkowań i nie może w tej sprawie orzekać ponownie. W konsekwencji powyższych ustaleń organ I instancji umorzył postępowanie administracyjne na podstawie art. 105§ 1 kpa, bowiem jak podał w uzasadnieniu dopóki w obrocie prawnym funkcjonuje decyzja Burmistrza Drawska Pomorskiego z dnia 11 kwietnia 2011 r. w brzmieniu ustalonym ostatecznie przez Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Koszalinie z dnia 13 kwietnia 2012 r. kolejne postępowanie dotyczące tej samej materii staje się niedopuszczalne.

Z rozstrzygnięciem niniejszym nie zgodziła się strona postępowania składając w ustawowym terminie odwołanie od decyzji Burmistrza Drawska Pomorskiego z dnia 7 marca 2023 r., znak ROŚ.6220.13.5.2022.ICH wnosząc o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia na podstawie art. 138§ 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. kodeks postępowania administracyjnego. W odwołaniu strona podaje, iż bezsprzecznie teren planowanego przedsięwzięcia, polegającego na eksploatacji odkrywkowej kruszywa naturalnego MIELENKO DRAWSKIE MD jest objęty zapisami

miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Zgodnie z wypisem z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego znak URN.6727.29.2018.MH, z dnia 25 stycznia 2018 r., obszar działki nr 119/27, obręb Mielenko Drawskie, gmina Drawsko Pomorskie oznaczony jest dla części działki jako tereny rolnicze do potencjalnych zalesień oraz dla części działki jako tereny łąk i pastwisk. Jest to także obszar potencjalnej eksploatacji kruszyw, który został udokumentowany w zasobie złóż mineralnych Woliczno –Gudowo. Wobec powyższego z uwagi na fakt, iż zakres eksploatacji złóż MIELENKO DRAWSKIE MD wyznaczono w obszarze zasięgu terenu oznaczonego na rysunku MPZP jako obszar potencjalnej eksploatacji kruszyw (fioletowa linia, która przeniesiono na mapę sytuacyjno – wysokościową złoża przedstawioną w załączeniu do raportu oddziaływania na środowisko oos) obejmując wydobywaniem jedynie zasoby które były rozpoznawane w złożu Woliczno-Gudowo tj. obszar złoża MIELENKO DRAWSKIE MD leży częściowo w granicach udokumentowanego wcześniej złoża WOLICZNO-GUDOWO Pole O i Pole P które zostały opracowaniem ”Dodatek nr 5 dokumentacji geologicznej w kat. C₂ złoża kruszywa naturalnego „WOLICZNO –GUDOWO” włączone do złoża naturalnego MIELENKO DRAWSKIE MD. Wobec powyższego w ocenie odwołującej strony, przyjęte przez organ pierwszej instancji stanowisko, iż obowiązujący dla działki nr 119/27 obręb Mielenko Drawskie miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego nie wskazuje jednoznacznie na możliwość eksploatacji odkrywkowej kruszywa naturalnego wobec czego planowane przez Wnioskodawcę przedsięwzięcie nie jest zgodne z ustaleniami MPZP, a wobec powyższego nie ma konieczności prowadzenia postępowania wyjaśniającego w szerszym zakresie w tym prowadzenia uzgodnieniowego z innymi organami, jest błędne i pozostaje w sprzeczności z treścią przepisów prawa jak i ugruntowanego orzecznictwa.

Pełnomocnik odwołującej strony podniósł ponadto, iż nie można podzielić oceny sprawy dokonanej przez organ I instancji, a sprowadzającej się do tezy, że w niniejszym postępowaniu zachodzi powaga rzeczy osądzonej, gdyż postępowanie to nie jest tożsame z postępowaniem zakończonym ostateczną decyzją Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Koszalinie z dnia 10 sierpnia 2016 r., znak SKO.4170.1170.2016, które utrzymało w mocy zaskarżoną decyzję Burmistrza Drawska Pomorskiego nr 6220/42/2016.WL z dnia 14 kwietnia 2016 r. umarzającą postępowanie administracyjne w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na eksploatacji odkrywkowej kruszywa naturalnego Mielenko Drawskie MD. W ocenie pełnomocnika strony, aby uznać powagę rzeczy osądzonej musi dojść do tożsamości obu spraw.

Decyzja ostateczna ma „res iudicata” wyłącznie gdy tożsamość ta dotyczy: podstawy przedmiotu rozstrzygnięcia, podstawy prawnej, podstawy faktycznej i treści żądania strony. Podczas, gdy na przełomie postępowania zakończonym decyzją ostateczną, na które powołuje się organ pierwszej instancji, a wszczęciem niniejszego postępowania doszło do znacznej zmiany podstawy prawnej na której opiera się odwołujący.

W myśl art. 80 ust.3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, stanowi, iż w przypadku działalności określonej ustawą z dnia 9 czerwca 2011 r. Prawo geologiczne i górnicze, inne niż przedsięwzięcie wymagające koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin, kryterium oceny lokalizacji przedsięwzięcia jest nienaruszone zamierzoną działalnością przeznaczenia nieruchomości

określonego w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony, oraz w odrębnych przepisach.

Powołany przepis w obecnym brzmieniu posługuje się pojęciem „nienaruszenia przeznaczenia” określonego w planie miejscowym i nie odnosi się w żaden sposób do wymogu zgodności z MPZP powołanego w obwieszczeniu z dnia 22 grudnia 2022 r. Pojęcie „nienaruszenia” (art. 80 ust 3 ooś) oraz ”zgodności” (art. 80 ust.2 ooś) nie mogą być ze sobą utożsamiane, posłużenie się przez ustawodawcę dwoma różnymi pojęciami w przepisach odnoszących się do oceny lokalizacji przedsięwzięcia wskazuje, że chodzi o dwa różne kryteria, w zależności od tego, co jest przedmiotem przedsięwzięcia. Zauważyć także należy, iż w stanie prawnym w którym rozpatrywano wnioski zakończone decyzją Burmistrza Drawska Pomorskiego z dnia 11 kwietnia 2011r. i decyzją SKO z dnia 13 kwietnia 2012 r., przepis art. 80 ust. 3 ustawy ooś nie obowiązywał, albowiem wszedł w życie z dniem 1 stycznia 2015 r.

Natomiast w zakresie decyzji Burmistrza Drawska Pomorskiego z dnia 14 kwietnia 2016 r. oraz decyzji SKO z dnia 10 sierpnia 2016 r., brzmienie treści art. 80 ust.3 ustawy uległo zmianie.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Koszalinie po zapoznaniu się z przedmiotem postępowania ustaliło i zważyło, co następuje odwołanie zasługuje na uwzględnienie, bowiem zaskarżona decyzja została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie.

Wydane przez organ I instancji rozstrzygnięcie polega na błędnym przyjęciu, iż w sprawie zainicjowana wnioskiem z dnia 27 października 2022 r. o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na eksploatacji odkrywkowej kruszywa naturalnego MIELENKO DRAWSKIE MD realizowanego na działce ewidencyjnej nr 119/27 położonej na gruntach wsi Mielenko Drawskie, gm. Drawsko Pomorskie, pow. drawski, woj. zachodniopomorskie jest sprawą, która została już rozpatrzona decyzją ostateczną i zachodzi tzw. ”res iudicata” – powaga rzeczy osądzonej.

Założenie niniejsze opiera się na ustaleniach poczynionych przez organ I instancji zasadzających się na przyjęciu, iż postępowanie to jest tożsame z postępowaniem zakończonym decyzją ostateczną Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Koszalinie z dnia 10 sierpnia 2016 r. SKO.4170.1170.2016, które utrzymało w mocy zaskarżoną decyzję Burmistrza Drawska Pomorskiego nr 6220/46/2016/WL z dnia 14 kwietnia 2016 r. umarzającą postępowanie administracyjne w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na „Eksploatacji odkrywkowej złoża naturalnego Mielenko Drawskie MD” na gruntach działki nr 119/27 o powierzchni 41, 2096 ha, obręb Mielenko Drawskie, gm. Drawsko Pomorskie. W ocenie organu I instancji- Burmistrz Drawska Pomorskiego jest więc związany wydaną w sprawie decyzją Kolegium z dnia 13 kwietnia 2012 r. uchylającą wcześniejszą decyzję Burmistrza Drawska Pomorskiego z dnia 11 kwietnia 2011 r. nr ROŚ. 6220.6.2011.I i odmawiającą ustalenia środowiskowych uwarunkowań i nie może w sprawie orzekać ponownie.

W tym miejscu należy zauważyć, iż warunkiem bezwzględny ustalenia tzw. powagi rzeczy osądzonej, jest analiza wydanej uprzednio decyzji administracyjnej z

przedmiotem sprawy zainicjowanej wnioskiem. W postępowaniach niniejszych musi zachodzić tożsamość przedmiotowa i podmiotowa.

Tożsamość podmiotowa występuje, gdy w sprawie występuje te same podmioty, zaś tożsamość przedmiotowa jest rozumiana gdy sprawa dotyczy tego samego przedmiotu. Dla stwierdzenia res iudicata musi wystąpić tożsamość dotycząca przedmiotu postępowania, tj. podstawy prawnej, podstawy faktycznej i treści żądania strony (vide wyrok NSA z dnia 18 czerwca 2020 r., sygn. akt I OSK 2022/19).

Tymczasem w analizowanej sprawie nie nastąpiła res iudicata, bowiem w okresie od wydania decyzji przywołanych przez organ I instancji (na potwierdzenie tezy o powadze rzeczy osądzonej) zmianie uległ stan prawny warunkujący rozpatrzenie niniejszej sprawy.

Godzi się podkreślić, że na podstawie art. 7 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zmianie ustawy –Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustawy (Dz. U. z 2014 r., poz. 1133) do ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko wprowadzono poprzez dodanie po ust.2 art. 80 ust. 3 w brzmieniu "3. W przypadku działalności określonej ustawą z dnia 9 czerwca 2011 r. - Prawo geologiczne i górnicze, innej niż przedsięwzięcia wymagające koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin, kryterium oceny lokalizacji przedsięwzięcia jest nienaruszanie ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony." Przepis ten na mocy art. 27 ustawy o zmianie wszedł w życie z dniem 1 stycznia 2015 r.

Następnie art. 3 ustawy z dnia 15 czerwca 2018 r. o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r., poz. 1563) dokonano zmiany art. 80 ust.3 w ten sposób, iż przepis ten otrzymał brzmienie "3. W przypadku działalności określonej ustawą z dnia 9 czerwca 2011 r. - Prawo geologiczne i górnicze, innej niż przedsięwzięcia wymagające koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin, kryterium oceny lokalizacji przedsięwzięcia jest nienaruszenie zamierzoną działalnością przeznaczenia nieruchomości określonego w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony, oraz w odrębnych przepisach."

Przepis ten wszedł w życie na mocy art. 25 ustawy o zmianie z dniem 29 sierpnia 2018 r. Zatem zestawienie samych dat wprowadzonych regulacji z wydanymi dotychczas decyzjami administracyjnymi pozwala na przyjęcie bezsprzecznych ustaleń, iż w stanie faktycznym analizowanej sprawy nie zachodzi „res iudicata”.

Warunkiem sine qua non zastosowania powagi rzeczy osądzonej jak już wcześniej podano jest tożsamość stanu prawnego, podczas, gdy tożsamość ta w realiach rozpatrywanej sprawy nie występuje. Należy także zauważyć, iż w uzasadnieniu do projektu ustawy z dnia 15 czerwca 2018 r. podano, iż (...) zamiarem ustawodawcy jest dostosowania brzmienia przepisu art. 80 ust.3 do brzmienia treści art. 7 ust. 1 ustawy Pgg. Przyjęte rozwiązanie nie tylko ujednocili tożsame wymagania w obu ustawach, ale także przyspieszy wydawanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. W obecnym stanie prawnym organy właściwe do wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, powołując się na przepis art. 80 ust. 3 ustawy, odmawiają bowiem wydawania tych decyzji, argumentując to ustaleniami

miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, w tym wręcz zgodności z tym planem (...).

Podsumowując pojęcie „nienaruszenia”(art. 80 ust.3 ooś) oraz „zgodności” (art. 80 ust.2 ooś) nie mogą być ze sobą utożsamiane, posłużenie się przez ustawodawcę dwoma różnymi pojęciami w przepisach odnoszących się do lokalizacji przedsięwzięcia wskazuje, że chodzi o dwa różne kryteria, w zależności od tego co jest przedmiotem przedsięwzięcia. Powyższa interpretacja zagadnienia, dokonana przez Kolegium ma także uzasadnienie z uwagi na wskazane cele regulacji wprowadzonych ustawą o zmianie z dnia 15 czerwca 2018 r., tj. dostosowanie treści przepisu do ustawy prawo geologiczne i górnicze, a także z uwagi na ogólne zasady wykładni prawa i dogmat o racjonalności prawodawcy. Posługiwanie się przez prawodawcę dwoma odrębnymi kryteriami w przedmiotowym zakresie nie może wiązać się z przyjęciem ich tożsamego znaczenia.

Kolegium zauważa również, iż akta administracyjne nie zawierają wykazu stron postępowania, kwestia ta winna zostać uzupełniona w ponownym procedowaniu przez organ I instancji, godzi się podkreślić, iż warunkiem zastosowania art. 74 ust. 3 ustawy ooś jest ustalenie, iż liczba stron postępowania przekracza 10, ustalenia te winny być poparte materiałem dowodowym tj. wydruki z ewidencji gruntów i budynków. W realiach niniejszej sprawy Kolegium przyjęło za organem I instancji, iż wymóg ten został spełniony jednakże kwestia ta winna być zweryfikowana i udokumentowana w ponownie prowadzonym postępowaniu. W tym miejscu należy podkreślić, że zgodnie z art. 107 § 1 pkt 3 obligatoryjnym elementem decyzji administracyjnej jest oznaczenie stron postępowania. Prawidłowe ustalenia faktyczne w zakresie stron postępowania winny zostać udokumentowane w aktach administracyjnych poprzez wykazanie konkretnych stron postępowania ich adresów, działek ewidencyjnych. Kolegium przypomina, iż kwestia zasad ustalania stron postępowania wynika z art. 74 ust. 3a ustawy w myśl, którego stroną postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wnioskodawca oraz podmiot, któremu przysługuje prawo rzeczowe do nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie w wariantcie zaproponowanym przez wnioskodawcę, z zastrzeżeniem art. 81 ust. 1. Przez obszar ten rozumie się: 1) przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obszar znajdujący się w odległości 100 m od granic tego terenu;2)działki, na których w wyniku realizacji, eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia zostałyby przekroczone standardy jakości środowiska, lub 3) działki znajdujące się w zasięgu znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia, które może wprowadzić ograniczenia w zagospodarowaniu nieruchomości, zgodnie z jej aktualnym przeznaczeniem.

Mając powyższe na uwadze zasadnym staje się uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji. W ponownie prowadzonym postępowaniu rzeczą organu procedującego w sprawie stanie się wydanie merytorycznego rozstrzygnięcia, bowiem przesądzonym zostało, iż w rozpatrywanej obecnie sprawie nie nastąpiła „res iudicata” z uwagi na zmianę przepisów materialnoprawnych warunkujących rozpatrzenie sprawy, które to zmiany nastąpiły po wydaniu przez Kolegium decyzji z dnia 13 kwietnia 2012 r. oraz 10 sierpnia 2016 r. Kolegium nie przesądza o wyniku postępowania, bowiem ten może być następstwem zebrania

kompleksowego materiału w sprawie i poczynienia ustaleń faktycznych nie mniej wskazuje, iż odróżnić należy bezprzedmiotowość postępowania od jego bezzasadności. Jak trafnie wskazał Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 9 maja 2023 r., sygn. akt III OSK 2111/21 w razie stwierdzenia niezgodności planowanego przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obowiązkiem organu jest wydanie decyzji odmownej w sprawie środowiskowych uwarunkowań. W ponownie prowadzonym postępowaniu organ I instancji także ustali i udokumentuje liczbę stron postępowania.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji.

Decyzja jest ostateczna.

Pouczenie

Na decyzję służy skarga (w 2 egz.) do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie, składana za pośrednictwem Kolegium (75-626 Koszalin, ul. Andersa 34) w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji. Skarga powinna czynić zadość wymaganiom pisma w postępowaniu sądowym, a ponadto zawierać dane wymienione w art. 57 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t. j. Dz. U. z 2023 r., poz. 259.).

Zasady uiszczania oraz wysokość wpisu od skargi w postępowaniu przed sądami administracyjnymi są uregulowane w ww. ustawie oraz rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. z 2021 r., poz. 535) wpis stały zgodnie z § 2 ust.3 pkt 3 rozporządzenia wynosi 200 zł. Wpis sądowy można uiścić gotówką w kasie sądu lub na rachunek bankowy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie w NBP: 95 1010 1599 0030 9822 3100 0000.

Strona może zwrócić się do Sądu o zwolnienie od kosztów sądowych. Strona może wystąpić do Sądu o przyznanie jej prawa pomocy poprzez ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek w tym przedmiocie powinien być złożony na urzędowym formularzu według ustalonego wzoru. Urzędowe formularze są udostępniane w wojewódzkich sądach administracyjnych, Naczelnym Sądzie Administracyjnym, urzędach gmin, a także w Internecie pod adresem: <http://www.nsa.gov.pl>

Przewodnicząca Składu Orzekającego - Agata Witkowska (spr.)

Członkowie

Iwona Szaranek Joanna Mojska

Otrzymują:

1. Pan
2. Strony postępowania – zgodnie z art. 49 kpa w związku z art. 74 ust.3 ooś
3. a/a.
4. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Szczecinie- WST w Koszalinie
5. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Drawsku Pomorskim
6. Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie Zarząd Zlewni w Pile